

Gratulerer Tromsø, Troms og Nord-Norge!

Mange vil sikkert huske en ikke ubetydelig skepsis til vedtaket om tannlegeutdanning i Tromsø fra flere hold. Begrunnelsene var av ulik karakter. Nå er utdanningen imidlertid et faktum, og odontologibygget – eller «tannbygget» som det også kalles – står klart til å ta imot studenter til både preklinisk og klinisk utdanning. Heldigvis slutter fagmiljøene opp om det nye lærestedet, og den påkrevde lærerkompetansen er nå i ferd med å komme på plass. Etableringen av Tromsøutdanningen er dermed i tillegg med på å sørge for spredning av odontologisk spesialistkompetanse til Nord-Norge, noe som er hardt tiltrengt.

Tannlegeutdanningen i Tromsø er dessuten et hjelpemiddel for å få til en bedre geografisk fordeling av allmenn-tannleger, og nå finnes det en gylden mulighet til å sikre at mange kandidater herfra forblir i landsdelen også når de er ferdige med studiene. Den bør brukes godt. Kanskje kan noen komme så langt som til Midt-Norge også? Utdanningen i Tromsø er dermed også et viktig distriktspolitisk virkemiddel.

Med den nyss avleverte Stortingsmelding nr. 35 om framtidens tannhelse-tjenester i bakhodet er det grunn til å forvente at odontologisk forskning nå vil bli prioritert. For, som Dagbladet skrev i en leder for vel en måned siden, det er behov for å utdanne undervisningspersonell med forskerkompetanse til lærestedene, slik at odontologistudentene som nå tas opp på alle tre universiteter får best mulige undervisning. Det er ikke bare kliniske tannleger og

spesialister Norge bør være selvforsynt med. Vi må også kunne utdanne nok personell med forsker- og spesialistkompetanse til å kunne klare oss selv. Det vil vi gi økt mulighet til både å eksportere slik kompetanse til utlandet og til å kunne hente utenlandsk forsker- og undervisningspersonell tilbake. Det er viktig å bidra til sirkulasjon av lærekrefter for å kunne holde på og videreutvikle den høye odontologiske standarden vi har her til lands. Med etableringen av et tredje lærested er tilveksten av unge forskere og spesialister viktigere enn noen gang, og det er mitt inderlige håp at regjeringen nå følger opp sin egen stortingsmelding umiddelbart slik at utdanningen av tannleger med dobbeltkompetanse styrkes.

Med nyetableringen i Tromsø har vi altså kommet et langt skritt videre. Men våre bekymringer er dessverre ikke slutt med dette. Universitetet i Bergen lider under kummerlige forhold i et nedslitt bygg, og man plages med plassmangel i Oslo, bare så det er nevnt.

Som leder av en forening med høy etterutdanningsaktivitet for allmenn-tannleger håper jeg at tilveksten på sikt gir oss mulighet til å utvikle nye etterutdanningstilbud også med hjelp fra vårt nyeste lærested. I perioder har vi nok tæret hardt på kreftene fra fakultetene i Oslo og Bergen. Vi har satt oss ambisiøse mål både for vårt flaggskip TSE, for Landsmøtet og for januarkursene. I tillegg har lokalforeningene stadig behov for «friske» kursgivere til sine etterutdanningstilbud. Svært mange

medlemmer benytter seg av disse tilbudene. Spørsmålet om obligatorisk etterutdanning dukker dessuten opp med jevne mellomrom, og skulle et slikt vedtak komme, vil behovene for faglig oppdatering øke betydelig.

Jeg har flere ganger uttalt at det i alle fall ikke er kjedelig å lede denne foreningen. En av de største utfordringene nå er å medvirke til spredning av tannleger. Med nytt odontologibygget i Tromsø er vi forhåpentligvis et godt stykke videre. Det kan ved en slik anledning være fristende å lene seg litt tilbake og tenke at nå blir alt så mye bedre. Våre beregninger viser at det på litt sikt kan bli balanse i tannlegemarkedet og at full kapasitetsutnyttelse i Norge, sammen med et betydelig antall norske tannlegestudenter fra utlandet, vil være tilstrekkelig til å møte behovene for tannpleie i årene frem mot 2030. Nå gjelder det å bygge opp en klinikkstruktur som legger til rette for at de unge tannlegene skal finne det faglig og økonomisk interessant å arbeide også utenfor de store byene. Konkurransedyktige lønns- og arbeidsbetingelser er definitivt en del av dette. Det vil nok fortsatt kreves mye innsats for å løse denne utfordringen, og dette må alle gode krefter gå sammen om. I NTF har vi i alle fall ingen planer om å ta noe hvileskjær på veien.

Grimvard Myrstad